JAK NAUCZYĆ PSA APORTOWAĆ?
Placeholder for the "Links" field

JAK NAUCZYĆ PSA APORTOWAĆ?

Nie każdy pies jest urodzonym aporterem. Jeśli jednak lubi się bawić i interesuje się jakąś zabawką, warto to wykorzystać. Nauka aportowania wymaga dyscypliny i systematycznych powtórzeń, ale to wspaniała rozrywka, dająca psu szansę się wybiegać i wzmocnić relacje bliskości z opiekunem. Jak nauczyć psa aportować? Poniżej kilka wskazówek!

Spis treści:

1. Nauka aportowania - od czego zacząć?
2. Jak nauczyć psa aportowania?

Nauka aportowania - od czego zacząć?

Wydaje się, że każdy pies lubi gonić za piłką, jednak nie wszystkie czworonogi są stworzone do aportowania. Na przykład przedstawiciele ras brachycefalicznych - pekińczyk, mops, buldog angielski - ze względu na krótką kufę mogą mieć trudność z utrzymaniem zabawki. Z nauką aportowania wprawdzie nie powinny mieć problemu psy ras pierwotnych (takie jak husky czy akita inu), ale każdy czworonóg może uznać taką formę rozrywki za bezcelową, a więc zupełnie nieatrakcyjną. Mimo to istnieją sposoby, aby zachęcić pupila do tego rodzaju zabawy.

Naukę aportowania najlepiej zacząć od dokładnego poznania charakteru rasy, zrozumienia natury i potrzeb zwierzęcia. Wówczas łatwiej zaproponować mu angażujące formy aktywności. Opiekunowie psów rasy husky mogą połączyć aport z grą w chowanego lub przeciąganie szarpaka, a trenerzy psich miłośników pływania - zachęcić czworonogi do aportu z wody. Przeplatanie szkolenia i różnego rodzaju zabaw jest ciekawsze od ciągłego reagowania na komendę „aport”. Zresztą zróżnicowane ćwiczenia to dobry trening

umysłowy, potrzebny zwłaszcza psom w fazie wzrostu. Warto mieć więc pod ręką kilka akcesoriów do nauki aportowania, np.: piłkę, specjalne gumowe frisbee, szarpak, sztuczną gałąź z linką czy maskotkę. Pamiętajmy, aby nie rzucać psu patyków, plastikowych przedmiotów ani kości, których odłamki mogą skaleczyć zwierzę lub uwięznąć w jego gardle.

Wybierając zabawki, trzeba zwrócić uwagę na ich rozmiar, materiał i jakość wykonania. Pies bawiący się zbyt małą piłką może się nią zadławić, a szczenię przeciągające szarpak - stracić zęby. Akcesoria do aportowania powinny być atrakcyjne, ale nie niebezpieczne. Podobnie jest z formą treningu. Najlepiej, jeśli nauka aportowania łączy elementy pozytywnego szkolenia i świetnej zabawy. Jeżeli pies potrzebuje motywacji, pochwalmy go albo nagrodźmy przysmakiem. Szkolenie oparte na karaniu przynosi skutki odwrotne do zamierzonych. W taki sposób nie nawiążemy głębokiej relacji bliskości, opartej na wzajemnym zaufaniu. Przemoc w każdej postaci wyzwala negatywne emocje: strach, panikę i agresję. Nie można jej przejawiać wobec zwierzęcia ani też przyzwalać na nią z jego strony. Niektóre psy mają tendencję do niepożądanych zachowań, co wymaga natychmiastowej reakcji - odpowiedniej komendy (zostaw, stop, wróć) - i przerwania agresji. Postępując konsekwentnie, można wiele wypracować, a jeśli to nie pomaga, warto rozważyć konsultację u behawiorysty.

Zanim nauczysz psa aportować:

- poczytaj o specyfice danej rasy, aby lepiej poznać jego usposobienie,
- wybierz dla niego odpowiednie zabawki, by zadbać o jego bezpieczeństwo,
- dostosuj formy aktywności do możliwości fizycznych i upodobań czworonoga, żeby trening był pozytywnym doświadczeniem.

Jak nauczyć psa aportowania?

Wyjaśniając, jak nauczyć psa aportować, trzeba zacząć od tego, że aportowanie ma być wspólną zabawą. Jeśli atrakcją jest dla niego wyłącznie zdobywanie piłki, której nie zamierza oddać, takie zachowanie ma niewiele wspólnego z prawidłowym aportowaniem. Ponadto rola opiekuna sprowadza się do automatu do wyrzucania zabawki. W takim układzie nie ma mowy o zacieśnianiu więzów bliskości, nauce posłuszeństwa i innych korzyściach, które daje aportowanie. Aby je osiągnąć, potrzeba trochę pracy i sukcesywnego działania, kontaktu wzrokowego i wielokrotnych powtórzeń dobrze znanych komend. Istnieje wiele metod nauki aportowania, ale najlepsze są te oparte na pozytywnym szkoleniu i zabawie.

Nauka od podstaw

Jak nauczyć szczeniaka aportować? Wystarczy wziąć jego ulubioną zabawkę, chwilę się nią pobawić, po czym rzucić w kierunku psa w taki sposób, aby miał szansę ją złapać. Gdy zwierzę trzyma zdobycz w zębach, odsuwamy się kilka kroków, chwaląc je i nawołując. Szczenię powinno przyjść z maskotką, choć może nie chcieć jej oddać. Wówczas wyciągamy drugą zabawkę, którą znów trzeba zainteresować czworonoga, po czym rzucić kilka kroków przed siebie. Jeśli zwierzę nie zwróci uwagi na zastępczy aport, można sięgnąć po smaczną nagrodę. Przysmak spełni swoją funkcję (wzmocni pozytywne zachowania), kiedy pies dostanie go w ciągu kilku sekund od dobrze wykonanego zadania. Dlatego warto mieć w zanadrzu opakowanie psich smakołyków. Poza tym trzeba pamiętać, że nagrodą jest nie tylko przekąska, równie dobrze może to być pochwała albo pieszczota. Dobrą praktyką jest

to, aby przed nagrodzeniem psa uprzedzić go o tym. Powtarzana wielokrotnie komenda „nagroda” staje się znacznikiem. W ten sposób utrwala się pozytywny przekaz, który sam w sobie stanowi nagrodę za właściwe zachowanie, co daje psu satysfakcję.

Naukę aportowania szczeniąt można zacząć także w inny sposób, szkoląc go najpierw tylko do łapania aportu. Atrakcyjną dla czworonoga zabawkę upuszczamy, nagradzając psa wyłącznie za to, że trzyma aport. O ile jednak młode psy chętnie łapią zdobycz, o tyle niechętnie ją oddają. W takich przypadkach należy kłaść nacisk na końcową część aportowania, czyli przynoszenie i zostawienie zabawki. Kiedy pies nie oddaje aportu, proponujemy mu wymianę - zabawka za przekąskę. Innym sposobem jest odwrócenie uwagi czworonoga od zdobyczy, np. poprzez ucieczkę. Większość psów intuicyjnie podąży za biegnącym opiekunem, co daje okazję do odebrania aportu i kontynuowania ćwiczeń.

W przypadku młodych psów należy również pamiętać, że:

- szczenięta poznają świat poprzez gryzienie. Dlatego rozszarpują kapcie i gryzą dziecięce zabawki, na co nie należy reagować krzykiem ani gonieniem uciekającego ze zdobyczą szczenięcia. Lepiej powiedzieć “zostaw!” i po prostu zabrać zwierzęciu przedmiot albo wydać komendę „trzymaj”, skłaniając go, by podążył za nami i zostawił zabawkę we wskazanym miejscu.
- wyznaczenie granic to jedno z kluczowych zadań opiekuna. Podczas nauki aportowania warto więc od początku wprowadzać określone komendy: „siad”, „czekaj”, „aport”, „przynieś”, „brawo/ nagroda” oraz wyraźnie zaznaczyć początek i koniec zabawy.

Ćwiczenie czyni mistrza

Najłatwiej jest trenować ze szczeniętami, jednak nic nie stoi na przeszkodzie, aby nauczyć aportowania dorosłego psa. Ćwiczenie wygląda podobnie jak w szkoleniu młodych czworonogów. Najlepiej zacząć od nauki trzymania aportu w pyszczku. W treningach może przydać się kliker lub gwizdek, których dźwięk skraca drogę od poprawnie wykonanego zadania do otrzymania nagrody. To bardzo ważne, aby jak najszybciej wzmacniać pozytywne zachowania psa, chwaląc go lub częstując przysmakiem. Drugi krok nauki aportowania to ćwiczenie umiejętności biegania z aportem. Wiele zwierząt upuszcza zdobycz, zamiast przynieść ją do opiekuna. Wówczas, gdy pies trzyma zabawkę, odsuwamy się kilka kroków, stopniowo zwiększając dystans, jednocześnie chwaląc czworonoga, a na koniec go nagradzając. Kiedy uczymy psa komendy „aport”, zdarza się, że zacznie on uciekać, licząc na zabawę w berka. Jeśli to częsty scenariusz, warto podczas treningów zastosować długą smycz, poprzez którą sugerujemy psu kierunek i działanie. Oczywiście nie można go ciągnąć ani do niczego zmuszać. Można za to zaproponować drugą taką samą bądź równie atrakcyjną zabawkę lub przekąskę.

Podczas nauki aportowania trzeba przez większość czasu utrzymywać z psem kontakt wzrokowy. Dobrze, jeśli zwierzę opanowało wcześniej podstawowe komendy. Na wyrzucony aport reaguje ono instynktownie, od razu goniąc lecący przedmiot, co stanowi świetną okazję do ćwiczenia samokontroli. Nie rzucaj zabawki, jeśli pies skacze z ekscytacji. Wydaj komendy i poczekaj, aż usiądzie i się uspokoi. Dopiero wtedy rozpocznij aportowanie. Kluczem do sukcesu są wyraźnie wydawane polecenia i konsekwencja działania. To opiekun ustanawia reguły gry, która ma być obopólną przyjemnością. Trzymając się tych zasad, należy już tylko w myśl dewizy „ćwiczenie czyni mistrza” uzbroić się w cierpliwość. Reszta przyjdzie sama!

Ucząc psa aportowania...

- wydawaj jasne, znane mu komendy,
- trenuj jego umiejętność współpracy i samokontroli,
- nie pozwalaj na agresywne zachowania,
- nie oczekuj natychmiastowych efektów, nauka aportowania zajmuje trochę czasu, najważniejsza jest motywacja i zaangażowanie.

Powiązane artykuły

5 POMYSŁÓW NA ZABAWĘ ZE SZCZENIAKIEM

Szczenięta to czysta energia i radość.

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

JAK NAUCZYĆ PSA WŁAŚCIWEGO ZACHOWANIA

Dowiedz się, jak sprawić, by pies usiadł, położył się i przestał. Poznaj wskazówki, jak przejąć kontrolę nad jego nieskrępowaną naturą i cieszyć się z wyzwań!

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

BIEGANIE Z PSEM – JAK ZACZĄĆ? KTÓRE RASY BĘDĄ SKORE DO DŁUGICH DYSTANSÓW?

Bieganie z psem to świetny pomysł na wspólną aktywność: zarówno z perspektywy opiekuna, jak i podopiecznego. Nie wszystkie psy jednak odnajdą się w biegach długodystansowych.

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

SZKOLENIE PSÓW – CZY MOŻNA ZROBIĆ TO SAMODZIELNIE? JAK ZROBIĆ TO DOBRZE?

Opiekowanie się psem wiąże się z ogromną ilością przyjemności i radości. Wymaga także zaangażowania i wypełniania obowiązków. Jednym z nich jest odpowiednie wychowanie czworonożnego przyjaciela. W tym celu wiele osób decyduje się na profesjonalne szkolenie psów oferowane przez behawiorystów. Jest to dobry sposób na osiągnięcie szybkich efektów: ułożenie pupila i nauczenie go reagowania na komendy. Często pojawia się jednak pytanie, jak wyszkolić psa samodzielnie. Przedstawiamy sprawdzone sposoby!

PRZECZYTAJ ARTYKUŁ

WSZYSTKIE ARTYKUŁY

Source URL: *https://www.perfect-fit.pl/pies-wskazowki/zabawa/jak-nauczyc-psa-aportowac*